

СПОГОДБА МЕЖДУ НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И РЕПУБЛИКА ЗИМБАБВЕ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ И ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ ОТКЛОНЯВАНЕТО ОТ ОБЛАГАНЕ С ДАНЪЦИ НА ДОХОДА, ИМУЩЕСТВОТО И ПЕЧАЛБАТА ОТ ПРОДАЖБАТА НА ИМУЩЕСТВО

Ратифицирана с Указ № 1842 от 30.12.1988 г. на Държавния съвет на Народна република България - ДВ, бр. 3 от 1989 г. В сила от 29.01.1990 г.
Издадена от Министерство на финансите, обн., ДВ, бр. 71 от 11.08.1995 г.
т. 7, р. 1, № 9

Народна република България и Република Зимбабве, желяейки да разширяват и задълбочават във взаимна изгода икономическото сътрудничество между двете страни и с цел да сключат Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване отклоняването от облагане с данъци на дохода, имуществото и печалбите от продажба на имущество, се договориха, както следва:

Глава първа

Член 1

Персонален обхват и местно лице

(1) Тази спогодба се прилага спрямо лицата, които са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

(2) По смисъла на тази спогодба терминът "местно лице на едната договаряща държава" означава:

а) за България - всяко лице, което е гражданин на България, както и всяко юридическо лице, чието седалище се намира в България или е регистрирано там;

б) за Зимбабве - всяко лице, което съгласно законите на Зимбабве подлежи на данъчно облагане там поради своето местожителство, местопребиваване, място на управление или всеки друг критерий от подобен характер.

(3) Когато съгласно разпоредбите на ал. 2 физическо лице е местно лице на двете договарящи държави, неговият статус се определя, както следва:

а) то се счита за местно лице на държавата, с която личните му и икономическите му връзки са по-тесни (център на жизнени интереси);

б) ако държавата, в която се намира центърът на жизнените му интереси, не може да бъде определена, компетентните органи на договарящите държави уреждат въпроса чрез взаимно споразумение.

(4) Когато съгласно разпоредбите на ал. 2 лице, различно от физическо лице, е местно лице на двете договарящи държави, то се счита за местно лице на държавата, в която се намира мястото на действителното му управление.

Член 2

Данъци, за които се прилага спогодбата

(1) Тази спогодба се прилага спрямо данъци върху дохода, имуществото и печалбите от продажбата на имущество, събирани от едната договаряща държава, нейни политически подразделения или местни органи, независимо от начина, по който се събират.

(2) Като данъци върху дохода, имуществото и печалбите от прираст на имуществото се считат всички данъци върху общия доход, общото имущество,

общите печалби от продажба на имущество или върху части от дохода, имуществото или печалбите от продажба на имущество, включително данъци върху увеличената стойност при отчуждаване на движимо или недвижимо имущество, данъци върху общите суми на заплати или надници, изплатени от предприятия, както и данъци върху прираста на имуществото.

(3) Съществуващите данъци, спрямо които се прилага спогодбата, са по-специално:

а) в Зимбабве:

(I) данъкът върху дохода;

(II) данъкът върху отрасловите печалби;

(III) данъкът върху акционери, които не са местни лица;

(IV) данъкът върху лихви, получавани от лица, които не са местни лица;

(V) данъкът върху хонорари на лица, които не са местни лица;

(VI) данъкът върху авторски и лицензионни възнаграждения, получени от лица, които не са местни лица;

(VII) данъкът върху печалба от продажба на имуществото

(по-нататък наричани "зимбабвийски данък");

б) в Народна република България:

(I) данъкът върху общия доход;

(II) данъкът върху дохода на неомъжени, неомъжени, овдовели, семейни и разведени без деца;

(III) данъкът върху печалбите;

(IV) данъкът върху сградите

(по-нататък наричани "български данък").

(4) Тази спогодба се прилага също спрямо всички идентични или подобни по същество данъци, които са въведени след датата на подписване на тази спогодба в допълнение или на мястото на съществуващите данъци. В края на всяка година компетентните органи на договарящите държави взаимно ще се информират за настъпилите изменения в данъчните им законодателства.

Глава втора

ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 3

Общи определения

(1) По смисъла на тази спогодба, освен ако контекстът не изисква друго:

а) терминът "Зимбабве" означава Република Зимбабве;

б) терминът "България" означава Народна република България, а когато е употребен в географски смисъл, означава територията, върху която тя упражнява своя държавен суверенитет, както и континенталния шелф и изключителната икономическа зона, върху които тя упражнява суверенни права съгласно международното право;

в) терминът "едната договаряща държава" и "другата договаряща държава" означава в зависимост от контекста България или Зимбабве;

г) терминът "лице" означава физическо или юридическо лице, включително дружество, имение, тръст или всяка друга общност от лица;

д) терминът "дружество" означава всяко корпоративно тяло или всяка единица, която се третира като корпоративно тяло за целите на облагането;

е) термините "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава, и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща държава;

ж) терминът "международен транспорт" означава всякакъв транспорт с кораб или самолет, включително транспорт с контейнер, извършван от предприятие, чието място на действително управление се намира в едната договаряща държава, освен когато корабът или самолетът се използва единствено между пунктове в другата договаряща държава;

з) терминът "компетентен орган" означава:

(I) за Зимбабве - комисарят по данъците или негов упълномощен представител;

(II) за България - министърът на икономиката и планирането или негов упълномощен представител.

(2) При прилагането на тази спогодба от договаряща държава всеки неопределен в нея термин ще има значението, което му придава законодателството на тази държава за данъците, за които се прилага спогодбата, освен ако контекстът не изисква друго.

Член 4

Място на стопанска дейност

(1) По смисъла на тази спогодба терминът "място на стопанска дейност" означава определено място, чрез което предприятие извършва цялостно или частично стопанската си дейност.

(2) Терминът "място на стопанска дейност" включва по-специално:

а) място на управление;

б) филиал;

в) бюро;

г) фабрика;

д) ателие;

е) мина, петролен или газов кладенец, кариера или всяко друго място за извличане на природни ресурси.

(3) Терминът "място на стопанска дейност" също така включва строителна площадка, строителен или монтажен обект или свързаните с тях надзорни дейности, но само когато дейността продължава повече от шест месеца.

(4) Независимо от предходните разпоредби на този член счита се, че терминът "място на стопанска дейност" не включва:

а) използването на материална база единствено с цел съхраняване или излагане на стоки, принадлежащи на предприятието;

б) поддържането на принадлежащи на предприятието стокови запаси единствено с цел съхранение или излагане;

в) принадлежащи на предприятието стоки, изложени на панаир или изложба, които се продават след закриването на панаира или изложбата;

г) поддържането на принадлежащи на предприятието стокови запаси единствено с цел тяхното обработване от друго предприятие;

д) поддържането на определено място единствено с цел закупуването на стоки или събирането на информация, предназначена за предприятието;

е) поддържането на определено място единствено с цел извършването на всякаква друга дейност от подготвителен или спомагателен характер, която е в интерес на предприятието;

ж) поддържането на определено място единствено с цел извършването на всяко съчетание от дейностите, посочени в букви от "а" до "е", при условие, че цялостната дейност на определеното място, произтичаща от това съчетание, е от подготвителен или спомагателен характер.

(5) Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, когато лице, различно от представител с независим статут, спрямо когото се прилага ал. 6, действа от

името на предприятие и има и обикновено упражнява в едната договаряща държава правото да сключва договори от името на предприятието, счита се, че това предприятие има място на стопанска дейност в тази държава във връзка с всички дейности, които това лице предприема за предприятието, освен ако дейностите на такова лице са ограничени до тези, посочени в ал. 4, които, ако се извършват чрез определено място, не биха направили това определено място място на стопанска дейност съгласно разпоредбите на тази алинея.

(6) Не се счита, че предприятие на едната договаряща държава има място на стопанска дейност в другата договаряща държава само защото то извършва стопанска дейност в тази друга държава посредством брокер, генерален комисионер или всякакъв друг представител с независим статут, при условие, че такива лица действат в нормалните граници на тяхната дейност.

(7) Фактът, че дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, участва в дружество, което е местно лице на другата договаряща държава или което извършва стопанска дейност в тази друга държава, сам по себе си не превръща което и да е от дружествата в място на стопанска дейност на другото.

Глава трета ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДА

Член 5

Доход от недвижимо имущество

(1) Доход, получен от местно лице на едната договаряща държава от недвижимо имущество, включително доход от селскостопанска или дърводобивна дейност, намиращ се в другата договаряща държава, може да се облага в тази друга държава.

(2) Терминът "недвижимо имущество" има значението, което му придава законодателството на договарящата държава, в която се намира въпросното имущество.

(3) Разпоредбите на ал. 1 се прилагат също спрямо доходи, получени от прякото използване, предоставянето или използването под всякаква друга форма на недвижимо имущество.

(4) Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат също спрямо доход от недвижимо имущество на предприятие и спрямо доход от недвижимо имущество, използвано за извършването на професионални услуги.

Член 6

Печалби от стопанска дейност

(1) Печалбите на предприятие на едната договаряща държава се облагат само в тази държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава посредством намиращ се там място на стопанска дейност. Ако предприятието извършва такава стопанска дейност, печалбите на предприятието могат да се облагат в другата държава, но само такава част от тях, каквато може да се отнесе към това място на стопанска дейност.

(2) Като се имат предвид разпоредбите на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава посредством намиращ се там място на стопанска дейност, във всяка една договаряща държава към това място на стопанска дейност се причисляват печалбите, които то би получило, ако е отделно предприятие, занимаващо се със същите или подобни дейности при същите или подобни условия и работещо абсолютно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

(3) При определянето на печалбите на място на стопанска дейност се разрешават като отчисления разходи, които са направени за целите на стопанската дейност на мястото на стопанска дейност, включително извършените управленски и общадминистративни разходи в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност или където и да било другаде.

(4) Доколкото в едната договаряща държава е прието отнасяните към място на стопанска дейност печалби да се определят на основата на разпределението на общата печалба на предприятието между неговите различни подразделения, нищо в ал. 2 няма да възпрепятства тази договаряща държава да определя печалбите, които ще се облагат посредством прието от нея разпределение; все пак възприетият метод на разпределение следва да бъде такъв, че резултатът да е в съответствие със съдържащите се в този член принципи.

(5) Към място на стопанска дейност не се отнасят печалби при проста покупка от страна на това място на стопанска дейност на стоки за предприятието.

(6) За целите на предходните алинеи отнасяните към място на стопанска дейност печалби се определят посредством същия метод всяка година, освен ако не съществува сериозна и достатъчна причина за обратното.

(7) Когато печалбите съдържат видове доходи, които се разглеждат отделно в други членове на тази спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Член 7

Морски, вътрешен воден и въздушен транспорт

(1) Печалбите от експлоатацията на кораби или самолети в международния транспорт се облагат само в договарящата държава, в която се намира мястото на действително управление на предприятието.

(2) Печалбите от експлоатацията на плавателни средства във вътрешния воден транспорт се облагат само в договарящата държава, в която се намира мястото на действително управление на предприятието.

(3) Когато мястото на действително управление на корабоплавателното предприятие или на предприятие за вътрешен воден транспорт се намира на борда на кораб или друго плавателно средство, се счита, че то се намира в договарящата държава, където е разположено пристанището на домуване на кораба или плавателното средство, или ако няма такова пристанище на домуване - в договарящата държава, на която лицето, експлоатиращо този кораб или плавателно средство, е местно лице.

(4) Разпоредбите на ал. 1 се прилагат също спрямо печалби от участието в пул, съвместна стопанска дейност или международна транспортна агенция.

Член 8

Дивиденди

(1) Дивиденди, платени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат в тази друга държава.

(2) Въпреки това такива дивиденди могат също да се облагат в договарящата държава, на която плащащото дивидентите дружество е местно лице и в съответствие със законодателството на тази държава, но ако получателят е лице, действително ползващо дивидентите, така наложеният данък няма да надвишава:

а) 10 процента от общата сума на дивидентите, ако действително ползващото дивидентите лице е дружество (различно от сдружение), което пряко

притежава поне 25 процента от капитала на дружеството, изплащащо дивидентите;

б) 20 процента от общата сума на дивидентите във всички други случаи.

Компетентните органи на договарящите държави определят начина на прилагане на тези ограничения чрез взаимно споразумение.

Тази алинея не засяга данъчното облагане на дружеството по отношение на печалбите, от които се изплащат дивидентите.

(3) Терминът "дивиденти", употребен в този член, означава доход от акции, акции на основател или други права, извън участие в печалби по вземания за дълг, а също така и доходи от други корпоративни права, които са подложени на същото данъчно третиране, като доходи от акции по законодателството на държавата, на която извършващото разпределение дружество е местно лице. Въпреки това няма да се разглеждат като дивиденти печалби на участници в смесени сдружения, създадени съгласно Указ № 535 от 1980 г. на Държавния съвет на Народна република България и разпределени им в съответствие с техните права.

(4) Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако лицето, действително ползващо дивидентите, което е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, на която изплащащото дивидентите дружество е местно лице, посредством намиращо се там място на стопанска дейност или извършва в тази друга държава професионални услуги чрез намираща се там определена база и дяловото участие, във връзка с което се изплащат дивидентите, е действително свързано с място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат разпоредбите на чл. 6 или 13.

(5) Когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, извлича печалби или доходи от другата договаряща държава, тази друга държава не може да налага какъвто и да е данък върху дивидентите, изплатени от дружеството, освен доколкото такива дивиденти са изплатени на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, заради което са изплатени дивидентите, е действително свързано с място на стопанска дейност или определена база, намиращи се в тази друга държава, нито да облага неразпределени печалби на дружеството с данък върху неразпределените печалби на дружество, дори ако изплатените дивиденти или неразпределените печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доходи, произхождащи от тази друга държава.

Член 9

Лихви

(1) Лихви, произхождащи от едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да бъдат облагани в тази друга държава.

(2) Въпреки това такива лихви могат да бъдат облагани и в договарящата държава, от която те произхождат и в съответствие със законодателството на тази държава, но ако получателят е лице, действително ползващо лихвите, така наложеният данък няма да надвишава 10 процента от общата сума на лихвите. Компетентните органи на договарящите държави уреждат начина на прилагане на това ограничение чрез взаимно споразумение.

(3) Независимо от разпоредбите на ал. 2 лихви, произхождащи от едната договаряща държава, се освобождават от данъчно облагане в тази държава, ако те се получават от правителството на другата договаряща държава или неин

местен орган, или от централната банка, или от каквато и да е агенция или помощен орган на това правителство или местен орган.

(4) Терминът "лихви", както е употребен в този член, означава доход от вземания за дълг от всякакъв вид, осигурени с ипотека или не, носещи или не правото на участие в печалбите на дължника и по-специално доход от държавни ценни книжа и доход от облигации, включително премии и награди, свързани с такива ценни книжа и облигации. По смисъла на този член глоби за закъсняло плащане не се разглеждат като лихви.

(5) Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако лицето, действително ползващо лихвите, което е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, посредством намиращо се там място на стопанска дейност или извършва в тази друга държава професионални услуги чрез намираща се там определена база и задължението за дълг, във връзка с което се изплащат лихвите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат разпоредбите на чл. 6 или 13.

(6) Счита се, че лихвите произхождат от едната договаряща държава, когато платецът е самата тази държава, нейно политическо подразделение, местен орган или местно лице на тази държава. Въпреки това, когато лицето, плащащо лихвите, независимо дали е или не е местно лице на едната договаряща държава, притежава в едната договаряща държава място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които е възникнало задължението, за което се плащат лихвите и тези лихви са за сметка на такова място на стопанска дейност или определена база, счита се, че такива лихви произхождат от държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

Член 10

Авторски и лицензионни възнаграждения

(1) Авторски и лицензионни възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да бъдат облагани в тази друга държава.

(2) Въпреки това такива авторски и лицензионни възнаграждения могат също да бъдат облагани в договарящата държава, от която те произхождат и в съответствие със законодателството на тази държава, но ако получателят е лице, действително ползващо възнагражденията, така наложеният данък няма да надвишава 10 процента от общата сума на възнагражденията. Компетентните органи на договарящите държави уреждат начина на прилагане на това ограничение чрез взаимно споразумение.

(3) Терминът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени като компенсация за използването или за правото на използване на всякакво авторско право върху литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми или филми или ленти, използвани за радио- или телевизионно излъчване, всякакъв патент, търговска марка, дизайн или модел, план, секретна формула или процес, или за използването или за правото на използване на промишлено, търговско или научно оборудване, или за информация, отнасяща се до промишлен, търговски или научен опит.

(4) Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако лицето, действително ползващо авторските и лицензионни възнаграждения, което е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат възнагражденията, посредством намиращо се там

място на стопанска дейност или извършва в тази друга държава професионални услуги чрез намираща се там определена база и правото или собствеността, във връзка с които се изплащат възнагражденията, са действително свързани с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат разпоредбите на чл. 6 или 13.

(5) Счита се, че авторски и лицензионни възнаграждения произхождат от едната договаряща държава, когато платецът е самата тази държава, нейно политическо подразделение, местен орган или местно лице на тази държава. Въпреки това, когато лицето, плащащо възнагражденията, независимо дали е или не е местно лице на едната договаряща държава, притежава в едната договаряща държава място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които е възникнало задължението за плащане на възнагражденията и такива възнаграждения са за сметка на такова място на стопанска дейност или определена база, счита се, че тези възнаграждения произхождат от държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

Член 11

Хонорари за експертни услуги

(1) Хонорари за експертни услуги, произхождащи от едната договаряща държава, които са получени от местно лице на другата договаряща държава, могат да бъдат облагани в тази друга държава.

(2) Въпреки това такива хонорари за експертни услуги могат също да бъдат облагани в договарящата държава, от която произхождат и в съответствие със законодателството на тази държава, но когато такива хонорари за експертни услуги са получени от местно лице на другата договаряща държава, което е неин данъчен субект, по отношение на тези хонорари наложеният данък в договарящата държава, от която произхождат хонорарите за експертни услуги, няма да надвишава 10 процента от общата сума на хонорарите. Компетентните органи на договарящите държави уреждат начина на приложение на това ограничение чрез взаимно споразумение.

(3) Терминът "хонорари за експертни услуги", употребен в този член, означава плащания от всякакъв вид и на всяко лице, различно от служител, на лицето, извършващо плащанията, като компенсация за всякакви услуги от административен, технически, управленски или консултационен характер.

(4) Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако получателят на хонорарите за експертни услуги, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат хонорарите, посредством намиращо се там място на стопанска дейност или извършва в тази друга държава професионални услуги чрез намираща се там определена база и хонорарите са действително свързани с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат разпоредбите на чл. 6 или 13.

(5) Счита се, че хонорари за експертни услуги произхождат от едната договаряща държава, когато платецът е самата тази държава, нейно политическо подразделение, местен орган или местно лице на тази държава. Въпреки това, когато лицето, изплащащо хонорарите, независимо дали е или не е местно лице на едната договаряща държава, притежава в едната договаряща държава място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които е възникнало задължението за изплащане на хонорарите и такива хонорари са за сметка на това място на стопанска дейност или определена база, счита се, че такива хонорари произхождат от държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

Член 12

Доходи от продажба на имущество

(1) Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от продажбата на недвижимо имущество, посочено в чл. 5 и намиращо се в другата договаряща държава, могат да бъдат облагани в тази друга държава.

(2) Печалби от продажбата на движимо имущество, съставляващо част от стопанския актив на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава притежава в другата договаряща държава, или на движимо имущество, принадлежащо към определена база, с която местно лице на едната договаряща държава разполага в другата договаряща държава с цел извършването на професионални услуги, включително доходи от продажбата на такова място на стопанска дейност (отделно или заедно с цялото предприятие) или на такова определена база, могат да бъдат облагани в тази друга държава.

(3) Печалба от продажбата на кораби или самолети, използвани в международния транспорт, на плавателни съдове, използвани във вътрешния воден транспорт, или на движимо имущество, принадлежащо към експлоатацията на такива кораби, самолети или плавателни съдове, се облагат само в договарящата държава, в която се намира мястото на действително управление на предприятието.

(4) Доходи от продажбата на акции от капиталовия фонд на дружество, чието имущество пряко или косвено се състои главно от недвижимо имущество, намиращо се в едната договаряща държава, могат да бъдат облагани в тази държава.

(5) Доходи от продажбата на всяко имущество, различно от това, посочено в ал. 1, 2, 3 и 4, са облагаеми само в договарящата държава, на която продавачът е местно лице.

Член 13

Професионални услуги

(1) Като се имат предвид разпоредбите на чл. 11, доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава за извършването на професионални услуги или други дейности с независим характер, са облагаеми само в тази държава, освен ако то притежава и редовно използва определена база в другата договаряща държава за извършване на своята дейност. Ако то притежава такова определена база, доходът може да бъде обложен в другата договаряща държава, но само такава част от него, каквато може да се отнесе към тази определена база.

(2) Терминът "професионални услуги" включва по-специално независими научни, литературни, художествени, образователни или преподавателски дейности, а също така и независими дейности на лекари, адвокати, инженери, архитекти, стоматолози и счетоводители.

Член 14

Заплати, надници и други подобни възнаграждения

(1) Като се имат предвид разпоредбите на чл. 15, 17 и 18, заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава за работа по трудов договор, се облагат само в тази друга държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага там, получените възнаграждения могат да бъдат облагани в тази друга държава.

(2) Независимо от разпоредбите на ал. 1 възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава за работа по трудов договор в другата договаряща държава, са облагаеми само в първата държава, ако:

а) получателят пребивава в другата държава за период или периоди, ненадвишаващи общо 183 дни за съответната финансова година;

б) възнагражденията се изплащат от или от името на работодател, който не е местно лице на другата държава; и

в) възнагражденията не са за сметка на място на стопанска дейност или определена база, която работодателят притежава в другата държава.

(3) Независимо от предходните разпоредби на този член възнаграждения, получени за работа по трудов договор на борда на кораб или самолет, експлоатиран в международния транспорт, или на борда на плавателно средство, използвано във вътрешния воден транспорт, могат да бъдат облагани в договарящата държава, в която се намира мястото на действително управление на предприятието.

Член 15

Директорски възнаграждения

Директорски възнаграждения и други подобни плащания, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на член на управителния съвет на дружеството, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да бъдат облагани в тази друга държава.

Член 16

Доходи, получени от дейци на изкуството и спортисти

(1) Независимо от разпоредбите на чл. 13 и 14 доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на деец на изкуството, като театрален, кино-, радио- или телевизионен артист или музикант, или в качеството му на спортист, от неговите лични дейности като такъв, упражнявани в другата договаряща държава, могат да бъдат облагани в тази друга държава.

(2) Когато доход от извършени лични дейности на деец на изкуството или спортист в качеството му на такъв се получава не от самия деец на изкуството или спортиста, а от трето лице, независимо от разпоредбите на чл. 6, 13 и 14, този доход може да бъде обложен в договарящата държава, в която се извършват дейностите на дееца на изкуството или спортиста.

(3) Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 доход, получен от такива дейности, се освобождава от данъчно облагане в договарящата държава, в която те се извършват, ако дейностите се изпълняват съгласно културна спогодба или договореност между договарящите държави.

Член 17

Пенсии и социални осигуровки

(1) Като се имат предвид разпоредбите на ал. 2 на чл. 18, пенсии и други подобни възнаграждения, изплатени на местно лице на едната договаряща държава като компенсация за минал труд, са облагаеми само в тази държава.

(2) Независимо от разпоредбите на ал. 1 изплатени пенсии и други извършени плащания съгласно обществената схема, която е част от системата за социална осигуровка на едната договаряща държава, нейно политическо подразделение или местен орган, са облагаеми само в тази държава.

Член 18

Възнаграждения и пенсии за административно-управленска дейност

(1) а) Възнаграждение, различно от пенсия, изплатено от едната договаряща държава, нейно политическо подразделение или местен орган на

физическо лице за извършени услуги на тази държава, подразделение или орган, се облага само в тази държава;

б) въпреки това такова възнаграждение се облага само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази друга държава и физическото лице е местно лице на тази държава и:

(I) е гражданин на тази държава; или

(II) не е станало местно лице на тази държава единствено за да оказва тези услуги.

(2) а) Всякаква пенсия, изплатена от фондове, създадени от едната договаряща държава, нейно политическо подразделение или местен орган на физическо лице за извършени услуги на тази държава, подразделение или орган, се облага само в тази държава;

б) въпреки това такава пенсия се облага само в другата договаряща държава, ако физическото лице е местно лице и гражданин на тази друга държава;

в) за целите на тази алинея всяка пенсия, изплатена от Централния африкански пенсионен фонд и обект на данъчно облагане съгласно законодателството на Зимбабве, се третира като пенсия, изплатена от или от фондове, създадени от Зимбабве.

Член 19

Плащания, получени от учащи се и стажанти

(1) Плащания, които учащ се или стажант, който е или е бил непосредствено преди да бъде изпратен в едната договаряща държава местно лице на другата договаряща държава и който се намира в първата държава единствено за целите на своето обучение или стаж, получава за покриване разходите по своята издръжка, обучение или стаж, няма да се облагат в тази държава при условие, че тези плащания произхождат от източници извън тази държава.

(2) По отношение на субсидии, стипендии и възнаграждения за положен труд, непокрити от ал. 1, студент или стажант, посочен в ал. 1, допълнително се ползва по време на обучението или стажа от същото освобождаване, облекчаване или намаляване на данъците, от което се ползват местните лица на държавата, в която той пребивава.

Член 20

Преподаватели и учители

(1) Възнаграждение, което преподавател или учител - местно лице на едната договаряща държава, и който пребивава в другата договаряща държава с цел преподаване или провеждане на научно изследване за период максимум две години в университет, колеж или друг преподавателски или научноизследователски институт в тази друга договаряща държава, получава за такава преподавателска или изследователска дейност, се облага само в първата договаряща държава, при условие, че такова възнаграждение произхожда от източници извън тази друга държава.

(2) Този член не се прилага спрямо доход от изследователска дейност, ако такава изследователска дейност се предприема не с оглед обществените интереси, а преди всичко за личното облагодетелстване на определено лице или лица.

Член 21

Други доходи

Видове доходи на местно лице на едната договаряща държава, непосочени в предходните членове на тази спогодба, се облагат независимо от произхода им само в тази държава.

Глава четвърта

ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ НА ИМУЩЕСТВО

Член 22

Имущество

(1) Имущество, състоящо се от недвижимо имущество, посочено в чл. 5, собственост на местно лице на едната договаряща държава и намиращо се в другата договаряща държава, може да бъде облагано в тази друга държава.

(2) Имущество, състоящо се от движимо имущество, съставляващо част от стопанския актив на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава притежава в другата договаряща държава, или от движимо имущество, принадлежащо към определена база, с която местно лице на едната договаряща държава разполага в другата договаряща държава за извършване на професионални услуги, може да бъде облагано в тази друга държава.

(3) Имущество, състоящо се от кораби и самолети, експлоатирани в международния транспорт, и от плавателни съдове, използвани във вътрешния воден транспорт, и от движимо имущество, принадлежащо към експлоатацията на такива кораби, самолети, контейнери и плавателни съдове, се облага само в договарящата държава, в която се намира мястото на действително управление на предприятието.

(4) Всички други видове имущество на местно лице на едната договаряща държава се облагат само в тази държава.

Глава пета

МЕТОДИ ЗА ПРЕМАХВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ

Член 23

Премахване на двойното данъчно облагане

(1) За Зимбабве - като се имат предвид разпоредбите на законодателството на Зимбабве по отношение отпускането като кредит срещу зимбабвийски данък на данъка, платим на територията извън Зимбабве, които няма да засегнат общите принципи на спогодбата, български данък, платим пряко или чрез отчисляване, във връзка с облагаем доход, имущество или печалби от източници в България се отпуска като кредит срещу всеки зимбабвийски данък, изчислен върху същия облагаем доход, имущество или печалби, върху които е изчислен българският данък.

(2) За България:

а) когато местно лице на България получава доход или притежава имущество, които в съответствие с разпоредбите на тази спогодба могат да бъдат облагани в Зимбабве, България освобождава такъв доход или имущество от данъчно облагане, като се имат предвид и разпоредбите на букви "б" и "в";

б) когато местно лице на България получава доходи, които в съответствие с разпоредбите на чл. 8, 9, 10 и 11 могат да бъдат облагани в Зимбабве, България разрешава като отчисление от данъка върху дохода на това местно лице сума, равна на платения в Зимбабве данък. Все пак такава отчисление няма да

надвишава частта от данъка, изчислена преди разрешаването на отчислението, която се отнася към доходите, получени от Зимбабве;

в) когато в съответствие с която и да е разпоредба на тази спогодба получен доход или притежавано имущество от местно лице на България са освободени от данъчно облагане в България, България въпреки това може да вземе предвид освободения от облагане доход или имущество при изчислението на сумата на данъка върху останалата част от дохода или имуществото на такова местно лице.

Глава шеста СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 24

Равенство в третирането

(1) Граждани на едната договаряща държава няма да бъдат подлагани в другата договаряща държава на каквото и да е облагане или свързаните с него изисквания, които са различни или по-обременителни от облагането и свързаните с него изисквания, на които са или могат да бъдат подложени гражданите на тази друга държава при същите условия. Тази разпоредба се прилага също независимо от разпоредбите на ал. 1 на чл. 1 спрямо лица, които не са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

(2) По смисъла на този член терминът "гражданин" означава:

а) физическо лице, притежаващо гражданство на едната договаряща държава;

б) всяко юридическо лице, сдружение или асоциация, получаващо статута си като такова от действащото законодателство в едната договаряща държава.

(3) Място на стопанска дейност, намиращо се в едната договаряща държава и принадлежащо на местно лице на другата договаряща държава, няма да бъде подлагано в първата държава на каквото и да е данъчно облагане, което е различно или по-обременително от данъчното облагане, на което е подложено намиращо се в първата държава място на стопанска дейност, експлоатирано от лица, които са местни лица на трета държава. Разпоредбите на тази алинея няма да попречат Зимбабве да обложи печалбите, отнасящи се към място на стопанска дейност в Зимбабве, на дружество, което е местно лице на България, с данък, ненадвишаващ 5 процента от тези печалби в допълнение към данъка, който би бил наложен върху тези печалби, ако бяха печалби на дружество, което е местно лице на Зимбабве.

(4) Лихви, авторски и лицензионни възнаграждения, хонорари за експертни услуги и други плащания, извършени от предприятие на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава, при определяне на облагаемите печалби на такова предприятие се отчисляват по същия начин, както, ако бяха изплатени на местно лице на първата държава. По същия ред всякакви дългове на предприятие на едната договаряща държава към местно лице на другата договаряща държава при определяне облагаемото имущество на такова предприятие се отчисляват по същия начин, както, ако бяха дължими към местно лице на първата държава.

(5) Предприятия на едната договаряща държава, в които участват едно или повече местни лица на другата договаряща държава, няма да бъдат подлагани в първата държава на каквото и да е данъчно облагане или на свързаните с него изисквания, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него изисквания, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия на първата държава.

(6) Разпоредбите на този член се прилагат независимо от разпоредбите на чл. 2 спрямо данъци от всякакъв вид и описание.

Член 25

Процедура на взаимното споразумение

(1) Когато едно лице счита, че действията на едната или и на двете договарящи държави водят или ще доведат до данъчното облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази спогодба, то може независимо от средствата, предвидени в националните законодателства на тези държави, да представи своя случай на компетентния орган на договарящата държава, на която то е местно лице, или ако случаят попада под ал. 1 на чл. 24, на тази от договарящите държави, на която то е гражданин. Случаят следва да бъде представен в рамките на три години от първото уведомление за действието, водещо до данъчно облагане не в съответствие с разпоредбите на тази спогодба.

(2) Ако счете възражението за обосновано и сам не може да достигне до задоволително решение, компетентният орган следва да направи необходимото, за да разреши случая чрез взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава с цел да се избегне облагането, което не е в съответствие с тази спогодба. Всяко постигнато споразумение се прилага независимо от давностните срокове по националните законодателства на договарящите държави.

(3) Компетентните органи на договарящите държави следва да направят необходимото, за да разрешат чрез взаимно споразумение всички спорове и разногласия по тълкуването и прилагането на спогодбата. Те могат също взаимно да се консултират с цел премахването на двойно данъчно облагане в случаи, непредвидени в тази спогодба.

(4) Компетентните органи на договарящите държави могат да контактуват пряко помежду си с цел постигането на споразумение по смисъла на предходните алинеи. Посредством консултации компетентните органи следва да разработят необходимите двустранни процедури, условия, методи и ред за прилагането на процедурата на взаимното споразумение, предвидена в този член. В допълнение компетентният орган може да изготви необходимите едностранни процедури, условия, методи и ред, за да улесни горните двустранни действия и прилагането на процедурата на взаимното споразумение.

Член 26

Размяна на информация

(1) Компетентните органи на договарящите държави си разменят такава информация, каквато е необходима за прилагането на разпоредбите на тази спогодба или на националните законодателства на договарящите държави по отношение на данъците, посочени в тази спогодба, доколкото облагането, което те предвиждат, не противоречи на спогодбата, по-специално във връзка с предотвратяването на данъчни измами и отклонение от облагане с такива данъци. Размяната на информация не се ограничава от чл. 1. Всяка информация, получена от едната договаряща държава, се третира като поверителна по същия начин, както информация, получена съгласно вътрешното законодателство на тази държава, и се разкрива само на лица или органи (включително съдилища, юрисдикционни и административни органи), натоварени да определят, събират и решават спорове във връзка с данъци, предмет на тази спогодба. Такива лица или органи използват информацията само за такива цели.

(2) Разпоредбите на ал. 1 в никакъв случай не следва да се тълкуват като налагащи на едната договаряща държава задължението:

а) да предприема административни мерки не в съответствие със законодателството и административната практика на тази или на другата договаряща държава;

б) да предоставя информация, която не може да се получава съгласно законодателството или нормалния административен ред на тази или другата договаряща държава;

в) да предоставя информация, която би разкрила каквато и да е производствена, стопанска, промишлена, търговска или професионална тайна или търговски процес, или информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред.

Член 27

Членове на дипломатически мисии и на консулски служби

Нищр в тази спогодба не засяга финансовите привилегии на членовете на дипломатическите мисии или на консулските служби съгласно общите норми на международното право или съгласно разпоредбите на специални споразумения.

Глава седма

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 28

Влизане в сила

Всяка от договарящите държави ще уведоми другата за изпълнението на процедурите, които се изискват от нейното законодателство за влизането в сила на тази спогодба. Спогодбата влиза в сила от датата на последното от тези уведомления и ще действа:

а) в Зимбабве:

(I) по отношение на данъка върху дохода, данъка върху отрасловите печалби и данъка върху печалби от продажба на имущество - от началото на данъчната година, започваща на или след 1 април на календарната година, следваща тази, в която спогодбата влиза в сила;

(II) по отношение на данъка върху дохода, данъка върху отрасловите печалби, данъка върху акционери, които не са местни лица, данъка върху лихви, получавани от лица, които не са местни лица, данъка върху хонорари на лица, които не са местни лица, данъка върху авторски и лицензионни възнаграждения, получени от лица, които не са местни лица, данъка върху печалба от продажба на имущество - считано от 1 април на календарната година, следваща тази, в която спогодбата влиза в сила;

б) в България:

по отношение на данъците върху дохода или имуществото - от началото на календарната година, следваща тази, през която спогодбата влиза в сила.

Член 29

Прекратяване на действието

Тази спогодба ще остане в сила, докато нейното действие не бъде прекратено от едната договаряща държава. Всяка договаряща държава може да прекрати действието на спогодбата по дипломатически път чрез изпращане на уведомление за прекратяване на действието поне шест месеца преди края на всяка календарна година след изтичането на пет години от датата на влизане в сила на тази спогодба. В такъв случай спогодбата ще преустанови действието си:

а) в Зимбабве:

(I) по отношение на данъка върху дохода, данъка върху отрасловите печалби и данъка върху дохода от продажба на имущество - през данъчната година, започваща на или след 1 април на календарната година, следваща тази, в която е изпратено уведомлението;

(II) по отношение на данъка върху дохода, данъка върху отрасловите печалби, данъка върху акционери, които не са местни лица, данъка върху лихви, получавани от лица, които не са местни лица, данъка върху хонорари на лица, които не са местни лица, данъка върху авторски и лицензионни възнаграждения, получени от лица, които не са местни лица, данъка върху печалба от продажба на имущество - считано от 1 април на календарната година, следваща тази, в която спогодбата влиза в сила;

б) в България:

по отношение на данъците върху дохода или имуществото - през календарната година, следваща тази, в която е изпратено уведомлението.

Изготвена в София на 12 октомври 1988 г. в два екземпляра, всеки на български и английски език, като двата текста имат еднаква сила.

ПРОТОКОЛ

Народна република България и Република Зимбабве при подписването в София на 12 октомври 1988 г. на Спогодбата между двете страни за избягване на двойното облагане с данъци върху дохода, имуществото и печалбите от продажба на имущество бе постигната договореност върху следните разпоредби, които представляват неразделна част от тази спогодба.

(1) По отношение на член 5

Терминът "недвижимо имущество" в ал. 2 във всеки случай включва имущество, принадлежност към недвижимото имущество, селскостопански животни и съоръжения, използвани в селското стопанство и дърводобива; права, предоставени от разпоредбите на общото законодателство за поземлената собственост, плодopolзване на недвижимо имущество и права върху променливи или фиксирани плащания, за разработване или за правото на разработване на минерални залежи и други природни ресурси; кораби, други плавателни съдове и самолети не се считат за недвижимо имущество.

(2) По отношение на член 6

Във връзка с ал. 3 такива отчисления не се разрешават по отношение на суми (с изключение на рамбурси за фактически разходи), ако съществуват такива, платени от мястото на стопанска дейност към централното управление на предприятието или към което и да е друго негово управление, чрез авторски и лицензионни възнаграждения, хонорари или други подобни плащания за използването на патенти или други права, или чрез комисионна за извършени специфични услуги или за управленски услуги, или (с изключение на банково предприятие) чрез лихви върху предоставени парични средства на мястото на стопанска дейност. По същия начин при определянето на печалбите на място на стопанска дейност няма да се отчитат дължимите суми (с изключение на рамбурси за фактически разходи) от страна на мястото на стопанска дейност към централното управление на предприятието или към което и да е друго негово управление чрез авторски и лицензионни възнаграждения, хонорари и други

подобни плащания срещу използването на патенти или за управленски услуги, или (с изключение на банково предприятие) чрез лихви върху предоставени парични средства на централното управление на предприятието или на което и да е друго негово управление.

(3) По отношение на членове 9, 10 и 11

Разпоредбите на тези членове няма да се прилагат спрямо каквато и да е сума, която надвишава обичайната сума на лихви, авторски и лицензионни възнаграждения или хонорари, които нормално биха били договорени между платеща и действителния им получател на здрава търговска основа. Такава разлика се облага съгласно законодателството на всяка договаряща държава, като се имат предвид и другите разпоредби на тази спогодба.

(4) По отношение на член 23

Във връзка с ал. 1 с цел развитието на икономическото сътрудничество между двете държави компетентните органи на двете договарящи държави могат при определени случаи да обсъждат и договарят всякакви други възможности за премахването на двойното данъчно облагане.

(5) Нито една от разпоредбите на тази спогодба не може да се разглежда като ограничаваща правото на всяка договаряща държава да прилага законодателните разпоредби, насочени срещу методите за отклонение от плащане на данъци.

Изготвен в София на 12 октомври 1988 г. в два екземпляра, всеки на български и английски език, като двата текста имат еднаква сила.